

Dincolo de irisul timpului

Gerra Orivera

între tâmpile odihnim înălțarea

deschid crisalida clipei
sunt aici iubite
aceeași vocală ne respiră timpul în fagurul lumii
mestecă oasele păcatelor fără de nume aruncăm genunea în noi să găsim echilibrul
mai scoatem spleenul la plimbare în târg să-și desprăfuiască plămânii
la ghereta magiilor
pictăm inocenți hărți virusate de infinit sub aceeași baghetă
prinsă în capcana muririi nu știu nimic despre tine
și-aș vrea să cuprind în palmă
supernova ce face dragoste în patul inimii tale
lăuze sosiile cad precum frunzele în buza pământului bulimică stare
și nici o soluție

știu totul despre tot fără a ști nimica și n-aș vrea să respir fără de voie
polenul de pe flutur ce irizează desenul tău în lume

iau o vocală rotundă ca cerul ce se-mpreună cu sine
și-nvăț să ciobesc miracolul florii de cireș
draperia cade

taina eclozează ecouri